

Dunakeszi Járásbíróság
1.P.20.957/2013/11.



A Dunakeszi Járásbíróság az 1000. sz. Ügyvédi Iroda (1034. Budapest, Zápor utca 23. fszt.2.) kijelölt ügyintéző dr. Dantesz Péter ügyvéd által képviselt [REDACTED] (Dunakeszi, [REDACTED]) I. r., [REDACTED] (Dunakeszi, [REDACTED]) II. rendű felperesnek - [REDACTED] jogtanácsos által képviselt KDB Bank Európa Zrt. (1051. Budapest, Bajcsy Zoltán utca 12-16.) alperesek ellen végrehajtás megszüntetése iránti perében meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A bíróság a dr. Barbalics Miklós közjegyző által [REDACTED] adós ellen [REDACTED] 2013., [REDACTED] adós ellen [REDACTED] számú végrehajtási záradékkal elrendelt és dr. Zoltán Hunor Csaba önálló bíróság végrehajtó előtt 9.V.813/2013., illetve a 9.V.814/2013. szám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárást megszünteti.

A bíróság **kötelezi** az alperest, hogy az Állam javára – annak külön felhívására – **fizessen meg** 1.500.000,- (egymillió-ötszázezer) Forint eljárásí illetéket.

A bíróság **kötelezi** az alperest, hogy 15 napon belül **fizessen meg** az I.- II. rendű felpereseknek személyenként 127.000,- (százhuszonhétezer) Forint perköltséget, amelyből 27.000,- (huszonhétezer) Forint Áfa.

A bíróság **megállapítja**, hogy az I. rendű felperes elleni végrehajtási eljárás során felmerült 399.806,- (háromszázkilencvenkilencezer-nyolcszázhat) Forint, valamint a II. rendű felperes ellen folyamatban lévő végrehajtási eljárásban felmerült 342.334,- (háromszáznegyvenkétezer-háromszázharmincnég) Forint **végrehajtási költséget az alperes köteles viselni.**

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Budapest Környéki Törvényszékhez címzett, de a Dunakeszi Járásbíróságon 3 példányban benyújtható fellebbezésnek van helye.

Ha a fellebbezés csak a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el. A felek ezekben az esetekben a tárgyalás megtartását kérhetik.

A felek közösen kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

I n d o k o l á s :

A bíróság a felperesek által becsatolt eredeti kölcsönszerződés, közjegyzői okiratba foglalt egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat, felmondó nyilatkozat, a felperesek ellen kibocsátott

végrehajtási záradék, a felperesi és az alperesi jogi képviselő írásbeli és szóbeli nyilatkozatai, valamint a 9.V.813/2013., illetve a 9.V.814/2013. számú végrehajtási iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Az alperesi jogelőd BG Magyarország Ingatlanfinanszírozási Zrt. és a felperesek, mint Adósok, ~~Barbalics Mária és Barbalics Zoltán~~, mint Biztosítéknyújtók között 2008. ~~augusztus 27.~~ napján deviza alapú kölcsönszerződés jött létre, amelyet dr. Barbalics Miklós közjegyző ~~119.119.2008/100~~ számon, a szerződés megkötésének napján közokiratba foglalt.

A kölcsönszerződés fedezetéül szolgált a ~~Dunakeszi, 1007/14~~-hrszerű, természetben ~~Dunakeszi, 1007/14~~ szám alatt található, valamint a ~~Dunakeszi, 1007/14~~ számú, természetben a ~~Dunakeszi, 1007/14~~ szám alatt található belterületi ingatlanok.

A Szerződő Felek a kölcsönszerződés 1. pontjában határozták meg a kölcsön feltételeit. A szerződés alapján a kölcsön összege – a Folyósítás Napján a Folyósítási Árfolyamon számolt deviza ellenértéken számolva – 17.394.520,- forint volt, amely tartalmazta a 85.000,- forint folyósítási díjat, 60.000,- forint Ingatlan becslési díjat, 46.500,- forint Közjegyzői díjat, 170.000,- forint Szerződés kötés díjat, 24.000,- forint fedezetbejegyzési díjat, valamint 9.020,- forint tulajdoni lap díjat.

A szerződés ugyanezen pontjában a felek rögzítették, hogy a Kölcsönszerződés devizaneme CHF (svájci frank), az induló kamat mértéke éves százalékban a futamidő 13. hónapjáig 0.15 %, azt követően a mindenkor hatályos Kondíciós Lista szerint kerül meghatározásra, mely a kölcsönszerződés aláírásakor 2.4 % volt. A felek Teljes Hiteldíj Mutató mértékét 5,87 %-ban határozták meg. A szerződésben a felek 420 hónap futamidőt kötöttek ki.

A szerződés „Díjak és jutalékok” elnevezésű 1.2. pontjában a Felek a mindenkori Törlesztési Napon fennálló kintlévőség után számolva éves 3 %-os kezelési költségben állapodtak meg. A szerződés módosítási díj mértéke a mindenkori hatályos Kondíciós Listában került meghatározásra.

A szerződés 2.4. pontja alapján a Hitelező a devizában megállapított Kölcsön összegét a Folyósítási Árfolyam alkalmazásával átváltja és forintban fizeti meg, kivéve az Adós külön kérelme esetén, amennyiben az Adós tartozása devizában áll fenn.

A szerződés 3.2.pontja rögzíti, hogy a Hitelező az Adós részére a tőketörlesztésre a futamidő első 99 hónapjára haladékot, azaz türelmi időt biztosít. A türelmi idő alatt az Adós csak a Kamatot és a Kezelési Költséget, illetve a Rendelkezésre Tartási Jutalékot köteles megfizetni. A türelmi idő lejártát követően a Hitelező az Engedményezési Szerződés alapján a javára megfizetett Fundamenta Lakástakarék Szerződés szerinti megtakarítási összeg figyelembe vételével annuitásos alapon új havi törlesztőrészletet állapít meg és törlesztő táblát bocsát az Adós rendelkezésére. Az Adós a hátralévő futamidő alatt egyenletes törlesztéssel, a Hitelező által rendelkezésre bocsátott törlesztő táblában a Kölcsön tőkeösszegének meghatározott részletekben havonta köteles teljesíteni.

A szerződés 3.3. pontja alapján az Adós tudomásul vette, hogy az mindenkori Kintlévőség után a Kamatláb alapján számított Kamatot és Kezelési Költséget, a türelmi idő lejártával a hátralévő futamidő alatt Törlesztőrészletet, a Kamatláb alapján számított Kamatot és kezelési költséget köteles fizetni a Kölcsön teljes visszafizetéséig.

A türelmi idő alatt a Kamat és a Kezelési Költség, a türelmi idő lejártával a Törlesztőrészletet, a Kamat és a Kezelési Költség a Törlesztési Napon, utólag fizetendő.

A szerződés 3.7. pontjában a felek rögzítették, hogy a Teljes Hiteldíj Mutató tartalmazza mindazon költségeket, melyek a Kölcsön folyósításával és visszafizetésével kapcsolatosan a Hitelező részére fizetendők (a Kamatláb, a Kezelési Költséget, a Folyósítási Díjat, a Szerződéskötési Díjat), valamint a harmadik személyek költségeit (az értékbecslés 60.000,- forint költségét, az önálló

zálogjog és a vételi jog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére irányuló földhivatali eljárás 24.000,- Ft-os díját a hitelelbírálatához az Adós által benyújtani rendelt, a kölcsön fedezetéül felajánlott ingatlan tulajdoni lapjának 9.020,- Ft.-os költsége.

A Teljes Hiteldíj Mutató nem tartalmazza a közjegyzői okirat elkészítésének költségét, amelyet a közjegyzői okiratot készítő közjegyző határoz meg, valamint az ingatlanra vonatkozó vagyonszámvetési díjat.

A deviza alapú kölcsönök esetén a THM meghatározása forint fizetések alapján történik a Hitelszerződésben és az Üzletszabályzatban megjelölt árfolyamok alkalmazásával.

A szerződés 3.10. pontja rögzíti, hogy az Adós a devizában nyilvántartott fizetési kötelezettségeit forintban köteles teljesíteni, melyek törlesztési árfolyamon számolt forint ellenértékét a hitelező számolja ki és közli az adóssal, illetve a devizaárfolyam eltérésekből eredő különbözeteket a hitelező az Üzletszabályzatban meghatározott módon havonta utólag számolja el.

A szerződés 6.5. pontja egyértelműen rögzítette, hogy az adós kijelenti, hogy az általa igényelt Kölcsönhöz kapcsolódó teljes hiteldíj összetételére és az abban szereplő egyes díjtételek várható összegére előzetesen részletes tájékoztatást megkapta.

A felek a szerződés 7.3. pontjában rögzítették, hogy a kölcsönszerződés szerves részét képezik a Hitelező Üzletszabályzata és Kondíciós Listája, valamint az adós kijelentette, hogy az Üzletszabályzatot és a Kondíciós Lista egy példányát átvette, az abban foglalt rendelkezéseket részletesen elolvasta, ismeri és azokat magára nézve kötelező erejűnek fogadja el.

A kölcsönszerződésből eredő követelést annak minden járulékaival és biztosítékaival együtt az alperesi jogelőd, BG Magyarország Ingatlanfinanszírozási Zrt. 2011. november 25. napján kelt engedményezési szerződés alapján az alperesre engedményezte.

Az alperes a 2013. március 12. napján kelt, dr. Parti Tamás közjegyző által, [REDACTED] számú közokiratban a felek között megkötött szerződést felmondta. A közjegyzői okirat tartalmazta, hogy a felmondáskor 2013. március 12. napi értéknappal az Adósok fennálló tartozása 127.721,71 CHF lejárt tőke-, 13.151,15 CHF lejárt kamat-, 695,26 CHF lejárt késedelmi kamat-, valamint 3.000,- forint egyéb költségtartozásból állt.

Az alperes kérelmére dr. Barbalics Mihály közjegyző az I. rendű felperes ellen 2013. március 26. napján kelt, [REDACTED] számú, míg a II. rendű felperes ellen szintén 2013. március 26. napján kelt, [REDACTED] számú végrehajtási záradékokkal rendelte el a végrehajtási eljárást.

A felperesek elleni végrehajtási eljárásokat dr. Zoltán Hunor Csaba önálló bírósági végrehajtónak dr. Susánszki Kornél tartós helyettese 9.V.813/2013., illetve a 9.V.814/2013. szám alatt foganatosítja.

A felperesek keresetet nyújtottak be a fenti végrehajtási eljárások megszüntetése iránt. A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság az ellentük folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat szüntesse meg, arra hivatkozással, hogy a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre a felek között. Mivel a felek között 2008. [REDACTED] napján kelt kölcsönszerződés a Hpt. 213.§ (1) bekezdés c), d.) és e) pontja alapján semmis.

A felperesek előadták, hogy a perbeli kölcsönszerződés fogyasztási kölcsönszerződésnek minősül a Hpt. 2. számú melléklet III. fejezete szerint, így rá a Hpt. rendelkezései irányadók.

E tekintetben kihangsúlyozták a felperesek, hogy a szerződésnek tartalmaznia kell a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, illetve a költségek éves, százalékban meghatározott mértékét.

Kiemelték, hogy a felek között megkötött szerződés ún. deviza alapú kölcsönszerződés a szerződés 1. pontja alapján.

A felperesek előadták, hogy a szerződés nem tartalmazta sem a deviza vételi és eladási árfolyamok között jelentkező különbséget, az ún. árfolyamrést, mint költséget, sem annak százalékos mértékét, így álláspontjuk szerint a szerződés a Hpt. 213.§ (1) bekezdés c.) pontja alapján semmis.

A fentiek mellett a felperesek hivatkoztak arra is, hogy a szerződésben a felek nem rögzítették részletesen, hogy az alperesi jogelőd milyen feltételek bekövetkezése esetén jogosult a hiteldíjat egyoldalúan megváltoztatni, így e tekintetben a szerződés a Hpt. 213.§ (1) bekezdés d.) pontja alapján semmis.

Továbbá a felperesek álláspontja szerint a szerződés a Hpt. 213.§ (1) bekezdés e.) pontja alapján azért is semmis, mert a szerződés nem tartalmazza az egyes törlesztő részletek összegét.

Az alperes érdemi ellenkérelmében kérte a felperes keresetének elutasítását. Érdemi ellenkérelmében előadta, hogy álláspontja szerint a Pp. 157.§ a) pontja alapján a per megszüntetésének van helye, mivel a felek között a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 10.P.92.625/2013. szám alatt szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti per van folyamatban. Az érvénytelenségi perre tekintettel a bíróságnak jelen végrehajtás megszüntetésére irányuló keresetlevelet a Pp. 130.§ (1) bekezdés d) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítania.

Az alperes előkészítő iratában előadta és elismerte, hogy a kölcsönszerződésben az árfolyamrés mértéke valóban nem került feltüntetésre, azonban ezen hiányosság csak a szerződés részleges érvénytelenségét okozza és az EBH2013.G10 eseti döntés értelmében ezen érvénytelenség kiküszöbölhető és ez esetben csak a végrehajtás korlátozására kerülhet sor, a végrehajtás megszüntetésére nem, tehát a felperesnek a végrehajtás megszüntetésére irányuló kereseti kérelmét a bíróságnak el kell utasítania.

Az alperes kihangsúlyozta, hogy a felperesek által megemlített érvénytelenségi okok egyike sem eredményezi a szerződés teljes érvénytelenségét és a fogyasztói szerződéseknél a bíróságnak a Ptk. 239.§ (1) bekezdése értelmében azt kell vizsgálnia, hogy a felek a szerződést az érvénytelen rész nélkül is megkötötték volna.

A felperes kereseti kérelme az alábbiak szerint **alapos**:

A Pp. 366.§- a egyértelműen rögzíti, hogy végrehajtási megszüntetési, illetve korlátozási pert az adósnak a végrehajtást kérő ellen kell megindítania. A végrehajtási eljárást pedig az alperes kérelmére kiállított végrehajtási záradékkal rendelte el a közjegyző.

A Pp. 369.§ értelmében a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és a vele egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetés és korlátozása iránt pert akkor lehet indítani, ha

a.) a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre.

A bíróság a fenti jogszabályi rendelkezésre tekintettel kiemeli, hogy a jelen per tárgya a felperesek ellen folyó végrehajtási eljárások megszüntetése, tehát annak a törvényi feltételnek a bizonyítása, hogy a követelés érvényesen nem jött létre. A szerződés semmiségének megállapításához egyetlen ok is elegendő.

A végrehajtás megszüntetési eljárás keretében nincs arra lehetőség a felek a semmiség jogkövetkezményeinek megállapítását kérjék. A bíróság az ítélet rendelkező részében kizárólag a végrehajtás megszüntetéséről rendelkezhet, nem rendelkezhet a szerződés érvénytelenségének megállapításáról és nincsen lehetősége arra sem, hogy az érvénytelenség jogkövetkezményeit alkalmazza.

A bíróság a semmisség jogkövetkezményét csak annyiban vonhatja le, hogy semmisség okán az érvénytelenség általános jogkövetkezménye az, hogy az ilyen ügyletre nem lehet jogot alapítani, tehát jelen perben a bíróság a végrehajtási eljárás előfeltételét vizsgálja.

A kialakult ítélkezési gyakorlat töretlen a tekintetben, hogy a kereset és a keresettel elérni kívánt joghatás különbözősége miatt a végrehajtás megszüntetése (korlátozása) és az érvénytelenség megállapítása iránti perek párhuzamos megindítása nem eredményez perfüggőséget, ugyanakkor az érvénytelenségi per lefolytatása nem előfeltétele a végrehajtási per megindításának.

A fentiekre tekintettel a bíróság nem találta alaposnak az alperesnek a per megszüntetésére irányuló érdemi ellenkérelmét.

A kölcsönszerződés megkötésekor hatályos *hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 210.§ (2) bekezdése* szerint a pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződésben egyértelműen meg kell határozni a kamatot, díjat és minden egyéb költséget vagy feltételt, ideértve a késedelmes teljesítés jogkövetkezményeit és a szerződést biztosító mellékkötelezettségeket is.

A Hpt. 212.§ (2) bekezdés szerint a teljes hiteldíj a kölcsönért fizetendő teljes terhelés, amely tartalmazza a kamatokat, a folyósításkori jutalékokat és minden egyéb a kölcsön felhasználásával kapcsolatosan fizetendő költséget.

A Hpt. 213.§ (1) bek. b.) pontja kimondja, hogy semmis a fogyasztói kölcsönszerződés, ha az éves, %-ban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egy-b – esetleges – költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatóak meg, az ezekre vonatkozó becslést, Ugyanezen jogszabályi rendelkezés c.) pontja alapján semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét.

A kölcsönszerződés megkötésének időpontjában hatályos *a betéti kamat az értékpapír hozamok és a teljes hiteldíjmutató számítására és közzétételéről szóló 41/1997. (III.5.) Korm.rendelet rendelkezései voltak hatályban.*

A Korm.rendelet 8.§ (1) bekezdése alapján a teljes hiteldíj mutató (THM) az a belső kamatláb, amely mellett az ügyfél által visszafizetendő tőke és hiteldíj egyenlő az ügyfél által a hitel folyósítási bezárólag kölcsönrel kapcsolatban- a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel-fizetett összes költséggel csökkentett hitelösszeggel.

A THM számításának az ügyfél által a pénzügyi intézménynek fizetett költségeket, valamint a harmadik személynek fizetett költségek közül az ügyfél által felajánlott fedezet értékbecslésének díját és lakásépítéseknel a helyszíni szemlék díját kell figyelembe venni.

A Korm. rendelet 8.§ (3) bekezdése szerint a pénzügyi intézmény a 12.§ szerint adott tájékoztatásban meghatározott díjakon és költségeken túlmenően az ügylet szerződés szerinti teljesítése esetén az ügyféllel szemben további jogcímen költséget, díjat nem számíthat fel.

A felek között nem volt vitatott, hogy a létrejött kölcsönszerződés fogyasztói kölcsönszerződés, tehát vonatkoznak rá a Hpt.-ben meghatározott fogyasztóvédelmi jogszabályi rendelkezések.

A Kúria Gfv.VII.30.078/2013/14. számú közbenső ítéletében egyértelműen rögzítette, hogy a Hpt. 213.§ (1) bek. c) pontjában meghatározott költség fogalmát a fogyasztó szemszögéből kell értelmezni, ennek értelmében a fogyasztónak nyújtott hitel teljes költsége alatt mindazt a költséget kell érteni, mely a kölcsönszerződéshez közvetlenül kapcsolódik.

A Hpt.212.§ (2) bekezdésének nyelvtani értelmezése alatt a kölcsönért fizetendő terhelés alatt a kamatokat, jutalékokat, járulékokat és azokat az egyéb költségeket kell érteni, amibe beletartozik a vételi és eladási árfolyam közötti eltérés mértéke. Ezen értelmezést támasztja alá az Európai Unió 87/102/EGK tanácsi irányelv első cikk második bekezdés d) pontjában foglaltak is.

A Kúria iránymutató döntésében egyértelműen rögzítette, hogy a vételi és eladási árfolyamok alkalmazásából eredő teher, ún.árfolyamrés olyan költségnek minősül, amelyet a Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a szerződésben fel kell tüntetni. Az árfolyamrés a fogyasztó számára szükségképpen többletterhet jelent az egynemű árfolyam alkalmazásához képest. A deviza átváltásából eredő többletfizetési kötelezettség teljes egészében a kölcsönbe vevőre, tehát a felperesekre hárul.

A perbeli kölcsönszerződés tartalmazta ugyan a teljes hiteldíjmutatónak a mértékét, hiszen a szerződés 1.1. pontjában az induló teljes hiteldíjmutató mértéke 5,87 %-ban került meghatározásra. Az azonban a kölcsönszerződésből nem tűnt ki, hogy a teljes hiteldíjmutató számítása során a szerződésben meghatározott egyes költségeken felül a kölcsönhöz kapcsolódóan milyen egyéb költségeket vett figyelembe az alperesi jogelőd.

A rendelkezésre álló szerződés alapján nem volt megállapítható, hogy a tételesen felsorolt költségeken kívül az árfolyamrésből adódó költségeket is magába foglalta-e teljes hiteldíjmutató.

Jelen perben a felek között nem volt vitatott, hogy a folyósításkor a pénzügyi intézmény a devizát átváltotta forintra, majd törlesztéskor a forintot visszaváltotta devizára, tehát a konverziós szolgáltatást nyújtott, a szolgáltatásnak pedig költségei vannak, amely költségnek a mértékét szerződésben tételesen rögzíteni kellett volna.

Tekintettel arra, hogy a felek között létrejött kölcsönszerződés a költségek között az árfolyam különbözeteiként felmerülő költséget az alperes felperessel szemben felszámította, de mint költségként sem a teljes hiteldíjmutatóban sem a szerződés egyéb rendelkezései között egyéb költségként nem tüntette fel, így ezért a szerződésnek ezen hiányosságához a Hpt. 213.§ (1) bekezdésben foglalt rendelkezések a semmisség jogkövetkezményét fűzi.

A Hpt. semmilyen kivételt nem tesz, illetve nem is enged, minden költség, így az árfolyamrésből adódó költség is a szerződés részévé kell, hogy váljon.

A fogyasztó ugyanis csak az összes költség tételes feltüntetése esetén tudja kiszámítani, hogy a szerződés szerű fizetési kötelezettségének teljesítése érdekében ténylegesen mennyit kell megfizetnie a pénzintézetnek.

A Hpt. 213.§ (1) bekezdése bármelyik abban foglalt pont megsértése esetén a teljes fogyasztói szerződés semmisségét (érvénytelenségét), és nem magának az adott kikötésnek, vagy ahhoz kapcsolódó adott rendelkezésnek a semmisségét állapítja meg, részleges érvénytelenség alkalmazásának nincs helye.

Mivel a végrehajtani kívánt követelés (kölcsönszerződés) érvényesen nem jött létre, így ez alapján a végrehajtás alapjául szolgáló okiratot (végrehajtási záradékot) sem állíthatta volna ki a közjegyző, ezért a bíróság mind az I. rendű mind a II. rendű felperessel szembeni végrehajtási eljárást a Pp. 369.§-ban foglaltakra tekintettel megszüntette.

Mivel a kölcsönszerződés érvényessége a felperes által hivatkozott árfolyamrésre vonatkozó érvénytelenségi ok miatt megdőlt, így a bíróság a felperes által hivatkozott egyéb érvénytelenségi hivatkozásokat már érdemben nem vizsgálta, hiszen a per érdemi eldöntése szempontjából ennek már nem volt jelentősége, hiszen a teljes kölcsönszerződés semmissége már beállt.

A fentiekben részletezett okok miatt a bíróság az alperesnek a részleges érvénytelenségre, valamint az esetleges végrehajtás korlátozására irányuló hivatkozását nem tartotta megalapozottnak.

A bíróság tekintettel arra, hogy az alperes pervesztes lett, a Pp. 77. §, valamint 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a perkölttség megfizetésére. A pertárgy értékét a bíróság a Pp. 24.§ (2) bekezdés g.) pontja alapján a végrehajtási ügyérték alapján 42.651.308,- forintban állapította meg. Az Itv. 42.§ (1) bekezdése alapján elsőfokú peres eljárásban az eljárási illeték összege a pertárgy érték 6 %-a, legfeljebb 1.500.000,- forint.

Figyelemmel arra, hogy a bíróság az I. és II. rendű felperes részére illetékfeljegyzési jogot engedélyezett, így a bíróság az Itv. 74.§ (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a le nem rótt eljárási illetéknek az Állam külön felhívására, annak javára történő megfizetésére.

A bíróság külön felhívására az eljáró végrehajtó a végrehajtási iratok betérjesztésével egyidejűleg úgy nyilatkozott, hogy az I. rendű felperes elleni végrehajtási eljárásban felmerülő költség igénye összesen 399.806,- Forint, amely 259.298,- Forint munkadíjból, 124.649,- forint költségátalányból és 15.859,- forint készkiadásból áll.

A II. rendű felperes elleni végrehajtási eljárásban felmerülő költség igénye pedig összesen 342.334,- Forint, amely 225.370,- Forint munkadíjból, 127.685,- forint költségátalányból és mínusz 10.721,- forint készkiadásból áll.

Tekintettel arra, hogy az alperes pervesztes lett és a felperesek elleni végrehajtási eljárást a bíróság megszüntette, így a bíróság a Pp. 370/A. § (6) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött a végrehajtási költségek viselése felől.

A bíróság az I. és II. rendű felperesi képviselő ügyvédi munkadíját a 32/2003. (VIII.22. IM rendelet 3.§ (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott legkisebb megállapítható díjjal egyezően, személyenként 127.000,- forintban állapította meg, amelyből 27.000,- forint Áfa. A bíróság az ügyvédi munkadíj összegét a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenység (két tárgyaláson való részvétel, írásbeli beadványok elkészítése) alapján állapította meg.

Dunakeszi, 2014. április 09. napján

Mátékovitsné dr. Kiss Éva sk.
bíró

A kiadmány hitelélül:

Csomós Gáborné
b.tisztviselő

www.HitelSikerek.hu